

Udskifningen afhængig af Hartkornet; den gjør den derimod afhængig af, at der bliver en Parcel tilbage paa 20 Tønder Land boniteret Jord; men dette Areal kan være næsten 4 Tønder Hartkorn, ligesom det ogsaa kan være et hvilket som helst lavere Quantum Hartkorn. Jeg skalde ikke have nævnt denne Misforstaaelse i den ærede Forslagsstillers Motivering; naar ikke Forslagets § 1 tydelig viste, at det ikke var tilfølsomt, at han kom til at gjøre denne Betragtning gjældende; der staaer nemlig udtrykkelig i den, at Udskifningen skal tillades; naar der bliver 40 Tønder Land geometrisk Maal tilbage som Hovedparcel; men det forekommer mig, at en saadan Bestemmelse er mere trykkelig end den, der indeholdes i Forordningen af 3die December 1819, hvorefter Udskifningen er tilladt, naar der bliver en Hovedparcel af 20 Tønder Land boniteret Jord tilbage. Som Følge deraf vil det være nødvendigt, forsaavidt man vil gaae ind paa Lovforslaget, hvad jeg meget skal tilraade, at foretage en saadan Ændring deri, at Udskifning skal være tilladt, naar der bliver en Parcel tilbage, der er 20 Tønder Land geometrisk Maal, selv om det ikke maatte være boniteret Jord. Den ærede Rigsdagsmand har fremdeles stillet som Betingelse for Udskifningen, hvad der findes i den tidligere Udskifningsforordning af 1810, at dette Areal af 40 Tønder Land geometrisk Maal skal være tilstrækkeligt; selv om det ikke udgjør 2 Tønder Hartkorn. Jeg skal imidlertid tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ved et Citat fra Indenrigsministeriet af 30 November 1852 er udtalt, at en Eiendom paa een Tønde Hartkorn antages at være en Gaard, og man kunde derfor vistnok, uden at komme i Strid med den stedsfindende Praxis ved Matriculcontoiret, istedetfor 2 Tønder Hartkorn sætte 1 Tønde, hvilket altid vilde være en Lettelse i den Retning, som den ærede Forslagsstiller har tilsigtet. Jeg skal i det Hele tillade mig paa det Bedste at anbefale det foreliggende Forslag; thi det er ganske vist, at det i mange Tilfælde vil være overordentlig gavnligt; om der kunde blive større Frihed til at udskifte, ligesom det ogsaa for mig er klart, at de Begrænsninger, som findes i den nu gjældende Lovgivning, ere

i alle Henseender uden Betydning, det vil sige uden nogen god Betydning.

Jeg kan ikke undlade ved denne Leilighed at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa nogle Vanskeligheder ved Udskifningsager, som ogsaa ofte og ad høist forskjellige Veie ere blevne paataalte. Jeg skal saaledes navnlig fremhæve den overordentlige Besværlighed, som det har for at faae en Udskifningsag approberet. Jeg er overbevist om, at den ærede Minister, som allerede ved tidligere Leilighed i denne Samling har viist, at han har sin Opmærksomhed henvendt paa Matriculsaager, ikke vil undlade ved Tid og Leilighed at faae disse Forhold ordnede, hvilket efter min Mening for dem alle kan sies ad administrativt Veie. Det, som volder Vanskeligheder, troer jeg især ligger deri, at man ved at forsende disse Sager gaaer en ganske uhyre Omvei, idet Matriculcontoiret, naar der skal indhentes de ubetydeligste Oplysninger, ikke skriver til vedkommende Landmaaler eller Landinspecteur, men til Amtet, dette igjen til Herredsfogden og denne saa til Landmaaleren eller til vedkommende Mand, der lader udskiffe. Det gaaer igjennem en uhyre Mængde Led, hvor det paa ethvert Punkt ligger noget Ophold, hvilket medfører, at disse Sager, som ofte ere af meget paatrængende Vigtighed for de Paa-gjældende, forhales i en uhyggelig lang Tid. Der er et andet Punkt ved disse Sager, som angaaer selve Landmaalerne og Landinspecteurerne, som udføre disse Forretninger, hvorpaa jeg ogsaa skal tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed. Det er den Omstændighed, at selv om de vedkommende Opmaalinge ere udførte fuldstændigt nøiagtigt, bliver Udskifningsforretningen, hvis den ikke stemmer med de gamle Kort, ikke approberet, førend der har været indhentet nærmere Oplysning hos Vedkommende, der har foretaget Udskifningen, om hvad Grunden maatte være til denne Uoverensstemmelse. Dette er ikke alene en Grund, som ogsaa bidrager til at forsinke den endelige Afgjørelse af Sagen, men det volder ogsaa vedkommende Landmaaler overordentlig megen Besvær, idet det i mange Tilfælde er vanskeligt at oplyse, hvad Grunden kan være til, at de gamle Kort ikke ere nøiagtige. Det